T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/113
KARAR NO : 2018/742
KARAR TR: 26.11.2018

ÖZET : İdari ve adli yargı yerlerince verilen kararların konu ve sebebinin aynı olmaması ve birbirlerinin uygulanmasına engel teşkil etmemesi karşısında, 2247 sayılı Yasanın 24. maddesindeki koşulları taşımayan BAŞVURUNUN REDDİ gerektiği hk.

KARAR

Hüküm Uyuşmazlığının
Giderilmesi isteminde bulunan : Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü
Vekili : Av. F.Ç.Y.
Karşı Taraf : Ç.R.K.
Vekilleri : Av. S.T.K.

OLAY : 1-a : Davacılar kendisine asaleten küçük kızı E.U.'a velayeten babası Yaman Urkan, N.U. vekilleri dava dilekçesinde müvekkillerinin küçük kızı E.U.'ın, 5.10.2004 tarihinde Erzurum İli, İspir İlçesinde geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu davalı Atatürk Üniversitesi Hastanesi'nde uygulanan tedavi süreci sonrasında sakat kaldığı, hasta yakınlarına ameliyat konusunda gerekli bilginin verilmediği, uygulanan cerrahi müdahalenin tıp literatürü ile uyuşmadığı, olayda davalı idarenin hizmet kusuru bulunduğu ileri sürülerek E.U. için bakım gideri olarak 270.000,00-YTL, işgöremezlik tazminatı olarak 160.000,00-YTL olmak üzere toplam 430.000,00-YTL maddi; ayrıca E.U. için 30.000,00-YTL, babası Y.U. için 20.000,00-YTL, annesi N.U. için de 20.000,00-YTL manevi olmak üzere toplam 500.000,00-YTL tazminatın ameliyat tarihi olan 11.10.2004 tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte tazmini istemiyle Atatürk Üniversitesi Rektörlüğüne karşı 16.2.2006 tarihinde idari yargı yerinde dava açılmıştır.

1-b : ERZURUM 2. İDARE MAHKEMESİ 12.10.2008 gün ve E:2006/335, K:2008/1030 sayı ile, "...Dosyanın incelenmesinden; davacı E.U.'ın 5.4.2004 tarihinde geçirdiği trafik kazası sonrasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne yatırılması ve sonrasında birtakım müdahaleler sonucunda sakat kaldığından bahisle uğranılan maddi ve manevi zararın tazmini stemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık konusu olayda, idareye yüklenebilecek bir hizmet kusurunun olup olmadığı, varsa oranının tespit edilmesi amacıyla Mahkememizin 30.11.2006 günlü kararıyla dosya üzerinde bilirkişi incelemesi yaptırılmasına karar verilmiş olup, davacıya ait hasta dosyası ve eki belgeler (davacının kendisine de gönderilmek suretiyle) 20.06.2007 tarihli ara kararı ile İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığı'na gönderilmiştir. Anılan Kurumun olayla ilgili 10.1.2007 tarihli raporunda özetle; davacının 5.10.2004'te geçirdiği trafik kazası sonrası yatırıldığı hastanede C4-5 anterior dislokasyon, C4 sağ lamina ve pedikül fraktürü tanısı konup, önce traksiyon daha sonra 11.10.2004'te C4 yarım, C5 tam körpektomi + kendinden plaklı cage yerleştirilmesi + anterior servikal stabilzasyon uygulandığı, aynı tarihte acil preop entrümantasyon disfonksiyon tanısı ile ameliyata alındığı revizyon uygulandığı, daha sonra başka bir sağlık kuruluşunda C4 tetrapleji tanısı ile FTR uygulandığı bildirilen davacı E.U. adına düzenlenmiş adli ve tıbbi belgelerde bulunan ve rapora kaydedilen bilgi ve bulguların birlikte değerlendirilmesi neticesinde; ameliyat öncesi hastaya traksiyon uygulanmasının yerinde olduğu, ameliyat öncesi hastanın nörolojik defisiti olmadığı, ancak ameliyat sonrası nörolojik defisit gelişen hastada bu durumun ameliyat sırasındaki uygulamalara bağlı gelişeceği, uygulanan ameliyata bakıldığında anterior yaklaşımın tercih edilmemesi gerektiği, bu tip olgularda posterior stablizasyon uygulanmasının tıbben tercih edilen bir yöntem olduğu, ameliyatın uygun yöntemle yapılması durumunda tam düzelmenin yüksek oranda beklenebilir olması nedeniyle kusur oranının 6/8(sekizdealtı) düzeyinde olduğu(oybirliğiyle) görüşüne yer verilmiştir.

Mahkememizce yapılan değerlendirme neticesinde, gerek dava dosyası ile Adli Tıp Kurumu'nun 10.1.2007 tarihli raporu gerekse davalı idare vekilinin rapora yapmış olduğu itiraz dikkate alınarak, Mahkememizin 27.4.2007 tarihli ara kararı ile dava dosyasının 2659 sayılı Kanun'un 15/a maddesi uyarınca Adli Tıp Genel Kurulu'na gönderilmesine karar verilmiş olup, Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu'nun olayla ilgili 25.10.2007 tarihli raporunda ise özetle; davacının 5.10.2004 tarihinde geçirdiği trafk kazası sonrası yapılan ilk muayenesinde nörodefisit olmadığı, C4 vertebrasında pedinkül ve laminada kırık olup medulla şpinalisin normal olarak izlendiği, C4-5 arterior dislokasyonu bulunduğu, dislokasyon için ameliyat öncesi 8 kg ile fraksiyona alınmasının yerinde bir davranış olduğu, 11.10.2004 günü yapılan ameliyatta arka bölgede pedikülde kırık olması nedeniyle posterior girişimin tercih edilmesi ve posterior stabilizasyon yapılması gerekirken post op. grafilerde görüldüğü üzere dejeneratif olaylarda kullanılan genişleyebilen kafes kullanılarak hatalı seçim yapıldığı ve bu alet kullanıldığı için gereksiz kopektomi cihetine gidilmesinin hatalı bir

davranış olduğu ve bu arada medullanın yaralanarak ameliyat sonrası yapılmadan plağın yerleştirildiği ve enfeksiyon tablosunun da ortaya çıktığı, hatalı uygulanan ameliyat nedeniyle Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki tıbbi işlemlerin kusurlu olduğu ve kusur oranının 6/8 (sekizaealtı) düzeyinde bulunduğu(oybirliğiyle) hususlarına yer verilmiştir.

Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu'nun 25.10.2007 tarihli raporuna davalı idare vekili tarafından itiraz edilmiş ise de söz konusu rapor, kararımıza esas alınabilecek nitelikte bulunmuştur.

Davacıya uygulanan tedavi süreci nedeniyle davalı idarenin 6/8 oranında kusurlu olduğunun Adli Tıp Kurumu raporları ile anlaşılması ve davacı E.U.'ın %95 oranında sakat kaldığına dair 26.9.2006 tarihli Erzurum Numune Hastanesi raporu gözönüne alınmak suretiyle davacı E.U. için harcanması gereken bakım gideri ve işgöremezlik tazminatı miktarının tespiti amacıyla Mahkememizin 6.3.2008 tarihli ara kararıyla dosya üzerinden bilirkişi incelemesi yaptırılmasına karar verilmiş olup, bilirkişi olarak seçilen Z.U.'a davalı idare vekilinin 31.3.2008 tarihli itirazının reddedilmesi sonrasında hazırlanan 6.10.2008 tarihli bilirkişi raporunda özetle; davacıya verilmesi gereken tazminat miktarlarının, maluliyet ve kusur oranı dikkate alındığında 201.965-YTL(taleple bağlı kalınarak 160.000,00-YTL) işgöremezlik tazminatı ve 243.616,63-YTL ise bakıcı gideri tazminatı olmak üzere toplam 403.616,63.-YTL olduğu hususlarına yer verilmiştir.

Anılan 6.10.2008 tarihli bilirkişi raporuna, E.U.'a için verilen %95'lik işgöremezlik raporuna ve Adli Tıp Kurumu'nun vermiş olduğu 6/8 kusur oranına karşı davalı idare vekili tarafından itiraz edilerek, dava dosyasının Sağlık Bakanlığı Yüksek Sağlık Şurası'na gönderilmesi isteminde bulunulmuş ise de, bu talep Mahkememizce yerinde bulunmamıştır.

Bu durumda, davacı E.U.'ın uğradığı zararın tespiti amacıyla yaptırılan bilirkişi incelemesi sonucunda hazırlanan rapora itibar edilerek 160.000,00-YTL işgöremezlik tazminatı ve 243.616,63-YTL bakıcı gideri tazminatı olmak üzere toplam 403.616,63-YTL maddi tazminatına hükmedilmesi, geriye kalan miktarın (26.383,37-YTL) reddi, kabul edilen maddi tazminat miktarına ise davalı idareye başvurunun yapıldığı(merciine tevdi kararı ve dava dilekçesinin davalı idareye ulaştığı) 12.12.2005 tarihinden itibaren yasal faiz uygulanması gerekmektedir.

Davacıların manevi tazminat talebine gelince; manevi zarar müessesesinin amacı işlem ya da eylem nedeniyle meydana gelen zarar nedeniyle duyulan elem ve ızdırabı belirlemek ve karşılığında hiçbir şekilde parayla giderilemeyecek olan bu elemi hafifletmek olup, davacılardan zarara uğrayan E.U. için takdiren 15.000,00-YTL, anne-babanın her biri için 5.000,00.-YTL manevi tazminata hükmedilmesi, geriye kalan kısmın (45.000,00-YTL) ise reddedilmesi gerektiği sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davacıların 430.000,00.-YTL maddi tazminat (işgöremezlik+bakım gideri tazminatı) talebinin, 403.616,63-YTL'lik kısmının kabulüne ve davacılara ödenmesine, geriye kalan kısmın (26.383,37-YTL) ise reddine, kabul edilen 403.616,63-YTL maddi tazminata davalı idareye başvuru tarihi (merciine tevdi kararı ve dava dilekçesinin davalı idareye ulaştığı) olan 12.12.2005 tarihinden itibaren yasal faiz uygulanmasına, 70.000,00-YTL'lik manevi tazminat talebinin 25.000,00-YTL'lik kısmının kabulüne ve davacılara ödenmesine, geriye kalan kısmın (45.000,00-YTL) ise reddine, kabul edilen manevi tazminata davalı idareye başvuru tarihi olan 12.12.2005 tarihinden itibaren yasal faiz uygulanmasına..." karar vermiş, bu karar davalı idare vekilince temyiz edilmiş, Danıştay 10. Dairesinin 14.7.2009 gün ve E:2009/600, K:2009/7663 sayılı kararı ile onanmış, davalı idare vekilinin kararın düzeltilmesi istemi ve aynı Dairenin 14.12.2009 gün ve E:2009/13929, K:10363 sayılı kararı ile reddedilmiş ve bu karar kesinleşmiştir.

2-a : Davacı Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü vekili tarafından Ç.R.K. karşı, müvekkili aleyhine davalılar vekili tarafından 27.10.2005 tarihli dava dilekçesi ile "Erzurum İli, İspir İlçesinde geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu davalı Atatürk Üniversitesi Hastanesinde uygulanan tedavi süreci sonrasında sakat kaldığı, hasta yakınlarına ameliyat konusunda gerekli bilginin verilmediği, uygulanan cerrahi müdahalenin tıp literatürü ile uyulmadığı, olayda davalı idarenin hizmet kusuru bulunduğu" ileri sürülerek E.U. için bakım gideri olarak 270.000,00-TL, İş göremezlik tazminatı olarak 160.000,00-TL olmak üzere toplam 430.000,00-TL maddi, ayrıca E.U. için 30.000,00-TL, babası Y.U. için 20.000,00-TL, annesi N.U. için de 20.000,00-TL manevi olmak üzere toplam 500.000,00-TL tazminatın ameliyat tarihi olan 11.10.2004 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte tazmini istemi ile tazminat davası açıldığını ve davanın Erzurum 2.İdare Mahkemesinin 22.10.2008 gün ve 2006/335 E., 2008/1030 sayılı kararı ile kurumları aleyhine neticelendiğini, kurumlarının istihdam ettiği doktorun hatası yüzünden 403.616,63-TL maddi ve 30.000,00-TL manevi tazminat ödemeye mahkum edildiğini, akabinde davalı vekili tarafından kurumları aleyhine çıkartılan şimdilik 593.696,98-TL olan icra ödeme emrinin kurumlarınca gönderildiğini, kusurlu olduğu dosya kapsamından da açıkça anlaşılmakta olan ve dava görülürken davayı ihbar ettikleri ameliyatı gerçekleştiren Dr.Ç.R.K.'na karşı ödeme yapıldıkça rücu davası açmak durumunda olduklarını ileri sürerek fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere 30.000,00-TL tazminat bedelinin davalıdan tahsili ile kuramlarına ödenmesine ve ilgilinin menkul, gayrimenkul, 3.kişilerdeki hak ve alacaklarına teminat alınmaksızın tedbir konulmasına karar verilmesi istemiyle 11.5.2009 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

2-b : Erzurum 3. Asliye Hukuk Mahkemesi:30.5.2013 gün ve E:2009/189, K:2013/548 sayı ile,"...Dosyamız içerisinde bulunan Erzurum 2. İdare Mahkemesi'nin 22.10.2008 tarih 2006/335 E., 2008/1030 K.numaralı ilamının incelenmesinde, davacıların E.U.'a velayeten Y.U. ve N.U. olduğu, davalının Atatürk Üniversitesi olduğu, davanın tazminat davası olduğu ve yapılan yargılama sonunda davanın kısmen kabulüne karar verildiği ve bu kararın da Danıştay tarafından onanarak 22.02.2010 tarihinde kesinleştiği görülmüştür.

Mahkememizce meydana gelen olayda davalının kusur oranı yönünden Adli Tıp Kurumundan rapor alınmış olup, dosyamız içerisinde bulunan İstanbul Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Dairesinin 25.05.2011 tarihli ve 12.07.2010 tarihli ayrıntılı raporları ile Mahkememiz davalısının yaptığı işlemleri tıp kuralına uygun olmadığı ve davalının %100 kusurlu olduğu, davacı Üniversitenin meydana gelen olayda herhangi bir kusurunun bulunmadığı belirtilmiştir.

Mahkememizdeki dava davacı Üniversitenin davalının kendi bünyesi içerisinde çalıştığı dönemde yapmış olduğu ameliyat nedeni ile üçüncü kişilere verdiği zararlar nedeni ile üçüncü kişilerin Üniversiteye açtığı maddi-manevi tazminat nedeni ile İdare Mahkemesi tarafından Üniversite aleyhine verilen tazminat davalarının Üniversite tarafından üçüncü kişilere ödenmesi nedeni ile davalıya rücuya ilişkin tazminat davasıdır.

Mahkememizce Mahkememiz davacısı tarafından üçüncü kişilere ödenen bedellerin İdare Mahkemesi kararındaki alacak ve ferileri toplamından fazla olup-olmadığı yönünden bilirkişiden rapor alınmış olup, bilirkişi Av. A.D. dosyamıza sunduğu 18.03.2013 tarihli rapor ve 26.04.2013 tarihli ek raporları ile Mahkememiz davacısı tarafından

üçüncü kişilere ödenen tazminat miktarlarının kesinleşmiş İdare Mahkemesi kararlarında belirtilen tazminat ve ferilerinden fazla olmadığı, ondan daha az olduğuna ilişkin raporunu Mahkememize sunmuştur.

Mahkememizce yapılan yargılama sonucunda, Mahkememiz davalısının davacı Üniversite bünyesi içerisinde çalıştığı dönemde yapmış olduğu ameliyatlar nedeni ile İstanbul Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Dairesinin dosyamız içerisindeki raporlarında belirlendiği şekilde %100 kusurlu olacak şekilde ve tıp kurulları hiçe sayılarak 3. kişilere zarar verildiği, buna ilişkin İdare Mahkemesi tarafından Üniversite aleyhine zarar gören üçüncü kişiler lehine maddi-manevi tazminata hükmedildiği ve Mahkememiz davacısının da bu bedelleri ödediği, ödenen 595.000,00-TL'nin kesinleşen İdare Mahkemesi kararındaki tazminat ve ferilerini aşmadığı bilirkişi raporu ile sübut bulmuş olmakla, Mahkememiz davacısının 3.kişilere ödediği 595.000,00-TL'nin ödeme tarihlerinden itibaren işleyecek yasal faizleri ile birlikte Mahkememiz davalısından alınarak davacıya verilmesi yönünde Mahkememizde vicdani kanaat gelmiş olup, aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuş olup,

Her ne kadar paraların ödendiği ilgili icra dosyasının celbi yönünde ara kararı kurulmuş ise de, davacı vekilinin ödemeye ilişkin dekontları dosyamıza sunması ve dosyamız içerindeki bilirkişi raporları da değerlendirilmek sureti ile yine davacı vekilinin Trabzon'daki bir başka davanın da Mahkememizdeki dava sonucunu beklediği yönündeki beyanları da dikkate alınarak dosya içerisindeki belgelerin Yargıtay denetimine esas teşkil edecek yeterlilikte olduğu anlaşıldığından icra dosyasının beklenmesine gerek görülmeksizin karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

Davanın KABULÜ ile; 595.000,00-TL'nin ödeme tarihlerinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine…" karar vermiş, davalı vekilince bu karar temyiz edilmiştir.

2-c : Yargıtay 4. Hukuk Dairesi : 29.4.2014 gün ve E:2013/13253, K:2014/6805 sayı ile, "…Dosya arasında bulunan bilgi ve belgelerden, dava dışı E.U. isimli hastanın trafik kazası geçirerek davacı üniversiteye başvurduğu, boyun omurlarında kayma saptandığı, davalı profesör tarafından anterior girişim şekli ile ameliyat edildiği, hastanın ameliyat sonrasında felç olduğu anlaşılmaktadır. Her ne kadar dosya arasında ATK raporları uyarınca davalının uyguladığı cerrahi tekniğin doğru olmadığı ve bu nedenle felç geliştiği bildirilmiş ise de dosyaya ibraz edilen beyin ve sinir cerrahisi uzmanlarının görüşlerine göre benzer durumlarda hangi ameliyat tekniğinin seçilmesi gerektiğine yönelik kesin bir literatür bulunmadığı, tıp yayınlarında bu konuda bir birlik sağlanmadığı anlaşılmaktadır.

Şu durumda, mahkemece bir üniversitenin beyin ve sinir cerrahisi bölümünden seçilecek konusunda uzman 3 kişilik bilirkişi heyetinden, benzer yaralanmalarda hangi ameliyat tekniğinin tercih edildiği, farklı tekniklerin uygulanıp uygulanmadığı, davalının hastasına uyguladığı ameliyat ile ilgili kusuru bulunup bulunmadığı yönünde rapor alınması sonucuna göre karar verilmesi gerektiğinden kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda açıklanan nedenlerle bozulmasına, davalının öteki temyiz itirazlarının şimdilik incelenmesine yer olmadığına…" karar vermiş, davacı Rektörlük vekilince bu kararın düzeltilmesi isteminde bulunulmuştur.

2-d : Yargıtay 4. Hukuk Dairesi : 30.10.2014 gün ve E:2014/11232, K:2014/14200 sayı ile, temyiz ilamında bildirilen gerektirici nedenler karşısında Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun değişik 440. maddesinde sayılan nedenlerden hiç sirine uygun olmayan karar düzeltme isteğinin reddine karar vermiştir.

2-e : ERZURUM 3. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ 19.2.2015 gün ve E:2014/913, K:2015/603 sayı ile, "…Mahkememizce usul ve yasaya uygun olan Yargıtay bozma ilamına uyulmasına karar verilmiş ve bozma ilamı doğrultusunda İstanbul Çağlayan Adliyesi Nöbetçi Asliye Hukuk Mahkemesine talimat yazılmış, üçlü bilirkişi heyetinden yeniden rapor aldırılmıştır.

Mahkememizce aldırılan bilirkişi raporunda özetle;

Her üç omurga kolonunun hasarlı olduğu kompresif hiperekstansiyon travmalarında, yani benzer yaralanmalarda ağırlıklı olarak önden yaklaşım kullanıldığını, Prof. Dr. Çetin Refik Kayaoğlu'nun hastasına doğru tanı koyduğunu, uygun tedaviyi uyguladığını, bu tedavi sırasında gelişen, öngörülemeyen komplikasyona yönelik kontrol için gerekli MR tetkikini derhal yaptığını ve hastasını aynı gün acilen derhal ameliyata alarak ameliyat sahasını araştırdığını ve gereken önlemleri aldığını, Prof. Dr. Çetin Refik Kayaoğlu'nun hastası için bu tür bir yaralanmada doğru ameliyat tekniğini kullandığını, hastasına karşı dikkat ve özen eksikliği göstermediğini ve ameliyat ile ilgili kusurunun bulunmadığını, ortaya çıkan istenmeyen sonucun bir komplikasyon olarak kabul edilmesi gerektiği kanısında olduklarını tespit ve rapor etmişlerdir.

Mahkememizce aldırılan bilirkişi heyeti raporunun denetime el verişli ve karar vermeye yeterli olduğu kabul edilmiştir.

Bu halde yapılan yargılama, toplanan deliller, Yargıtay bozma ilamı, aldırılan bilirkişi raporu ve tüm dosya kapsamına göre sübuta ermeyen davanın reddine karar vermek gerekmiş, aşağıdaki yazılı hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Ayrıntısı ve gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

1-Subut bulmayan davanın reddine…" karar vermiş, bu karar Rektörlük vekilince temyiz edilmiştir.

2-f : Yargıtay 4. Hukuk Dairesi : 16.6.2016 gün ve E:2016/755, K:2016/7979 sayı ile, "... Dosyadaki yazılara, kararın bozmaya uygun olmasına, delillerin değerlendirilmesinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre yerinde görülmeyen bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve yasaya uygun olan hükmün onanmasına ..." karar vermiş, davacı Rektörlük vekilince bu kararın düzeltilmesi isteminde bulunulmuş; aynı Dairenin 1.6.2017 gün ve E:2016/13501, K:2017/3617 sayılı kararıyla kararın düzeltilmesi istemi reddedilmiş, bu karar kesinleşmiştir.

3- UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNDEN İSTEK :

İdari Yargı yerinde davalı adli yargı yerinde ise davacı olan Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü vekili, 24.1.2018 tarihli dilekçe ile "..."…Dava dışı E.U., Y.U. Ve N.U. tarafından Üniversitemiz aleyhine, Erzurum 2. İdare Mahkemesinin 2006/335 Esas sayılı dosya üzerinden, "davacı E.U.'ın Erzurum İli, İspir İlçesinde geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu, Atatürk Üniversitesi Hastanesinde uygulanan tedavi süreci sonrasında sakat kaldığı iddiasıyla maddi ve manevi tazminat talebiyle açılan dava, Mahkemenin 22.10.2008 tarihli ve 2008/1030 Karar sayılı kararı ile Üniversitemiz aleyhine sonuçlanmış ve İdaremizce davacı tarafa 403.616,63- TL maddi ve 30.000,00-TL manevi tazminat ödenmesi hüküm altına alınmıştır. Kararın davacılar vekilince icra takibine konu edilmesi neticesinde, davacılar vekili ile borcun taksitler halinde ödenmesine ilişkin anlaşmaya varılmış ve taraflar arasında akdedilen 15.10.2009 tarihli sözleşme

gereğince Üniversitemiz tarafından davacı tarafa toplam: 595.000,00-TL ödemede bulunulmuştur.

Yukarıda anılan Mahkeme kararına dayanak teşkil eden 25.10.2007 tarihli Adli Tıp Kurumu raporunda ise; "...hatalı uygulanan ameliyat nedeniyle Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesindeki tıbbi işlemlerin kusurlu olduğu ve kusur oranının 6/8 (sekizde altı) düzeyinde bulunduğu tespit edilmiştir.

Mahkeme kararı gereğince davacı E.U., Y.U. ve N.U.'a ödenen tutarın rücuen tazminini teminen Üniversitemiz tarafından, hatalı ameliyatı gerçekleştiren Dr. Çetin Refik Kayaoğlu aleyhine, Erzurum 3. Asliye Hukuk Mahkemesinde 2009/189 E. sayılı dosya üzerinden rücuan tazminat talebiyle açılan dava, Mahkemece verilen 30.05.2013 tarih ve 2013/548 K. sayılı karar ile lehimize sonuçlanarak davanın kabulüne karar verilmiştir.

Ancak, bahse konu Mahkeme kararına karşı davalı tarafça temyiz yoluna başvurulmuş; Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 29.04.2014 tarih ve 2013/13253 E. 2014/6805 K. sayılı kararı ile hükmün bozulmasına karar verilmiştir. Bozma kararı üzerine Erzurum 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2014/913 E. (yeni esas) sayılı dosyası üzerinden yapılan yargılamada dosyaya sunulan ve davalı Dr. Çetin Refik Kayaoğlu'nun kusurunun bulunmadığı yönünde kanaat bildiren bilirkişi raporu hükme esas alınmak sureti ile tesis edilen Mahkemenin 01.09.2015 tarihli ve 2015/603 Karar sayılı kararı ile; dava aleyhimize sonuçlanarak davanın reddine karar verilmiştir.

Söz konusu Mahkeme kararı tarafımızca temyize konu edilmiş ancak Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 16.06.2016 tarihli ve 2016/755 E., 2016/7979 K. sayılı kararı ile; hükmün onanmasına karar verilmiştir. İş bu karara karşı tarafımızca karar düzeltme başvurusunda bulunulmuş ise de, Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 01.06.2017 tarihli ve 2016/13501 E., 2017/3617 K. sayılı kararı ile; karar düzeltme istemimizin reddine karar verilmiş olup, sonuç olarak dava aleyhimize kesinleşmiştir.

Netice itibariyle, her iki dava dosyasında hükme esas alınan bilirkişi raporlarının birbiri ile çelişkili olması, idari ve adli hükümler arasında uyuşmazlığa sebebiyet vermiştir. Hal böyle iken; Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 24. ve 25. ' maddeleri gereğince, hüküm uyuşmazlığının giderilmesini talep etme zorunluluğu hâsıl olmuştur…

İSTEM VE SONUÇ : Yukarıda arz ve izah olunan nedenlerle, Erzurum 2. İdare Mahkemesinin 22.10.2008 tarihli ve 2006/335 Esas 2008/1030 Karar sayılı, kesinleşen kararı ile Erzurum 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin 01.09.2015 tarihli ve 2014/913 Esas 2015/603 / sayılı, kesinleşen kararları arasında ortaya çıkan hüküm uyuşmazlığının giderilmesini …"talep etmiştir.

4- Başkanlıkça ilgili Mahkemelerden dava dosyalarının aslı temin edilmiş, daha sonra 2247 sayılı Yasanın 24 ve 16. maddelerin uyarınca ilgili Başsavcıların yazılı düşünceleri istenilmiştir.

4-a : DANIŞTAY BAŞSAVCISI "...Adli ve idari yargı kararları arasında oluştuğu ileri sürülen hüküm uyuşmazlığının çözümü için öncelikle hüküm uyuşmazlığının oluşup oluşmadığının belirlenmesi gerekir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 2592 sayılı Kanun ile değişik 24. maddesinin 1. fikrasında, "1 'inci maddede gösterilen yargı mercilerinden en az ikisi tarafından görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflarından en az biri aynı olan ve kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesi olanaksız bulunan hallerde hüküm uyuşmazlığının varlığı kabul edilir." hükmü yer almaktadır.

Anılan hükme göre, hüküm uyuşmazlığının varlığı için;

a) Uyuşmazlık yaratan hükümlerin adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisi tarafından verilmesi,

b) Konu, dava sebebi ve taraflardan en az birinin aynı olması,

c) Her iki kararın da kesinleşmiş olması,

d) Kararlarda davanın esasının hükme bağlanması,

e) Kararlar arasındaki çelişki nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması,

koşullarının birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir.

Hüküm uyuşmazlığı bulunduğu ileri sürülen kararların incelenmesinden, adli ve idari yargı yerlerince verilmiş ve yasa yollarına başvurularak kesinleşmiş kararlar olduğu, bu kararlarda taraflardan en az birinin aynı olduğu anlaşılmaktadır.

Bu hali ile İdare Mahkemesindeki davanın hizmet kusurundan kaynaklanan tam yargı davasına, Asliye Hukuk Mahkemesindeki davanın ise kişisel kusura dayalı rucüen tazminat davasına ilişkin olduğu, idari ve adli yargı yerlerinde verilen kararlar arasında bir çelişki bulunmadığı ve konusu ve sebepleri farklı olan bu kararlar nedeniyle bir hakkın yerine getirilmesinin olanaksız olduğundan ve hüküm uyuşmazlığı bulunduğundan söz edilemeyeceği açıktır.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle, Erzurum 2. İdare Mahkemesinin 22/10/2008 gün ve E:2006/335, K:2008/1030 sayılı kararı ile Erzurum 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin 01.09.2015 gün ve E:2014/913, K:2015/603 sayılı kararları arasında hüküm uyuşmazlığı bulunmadığından, başvurunun reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir." yolunda düşünce vermiştir.

4-b : YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI":. İdari ve adli yargı kararları arasında oluştuğu ileri sürülen hüküm uyuşmazlığının çözümü için; öncelikle hüküm uyuşmazlığının oluşup oluşmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 2592 sayılı Kanun ile değişik 24. maddesinin birinci fikrasında, "1.inci maddede gösterilen yargı mercilerinden en az ikisi tarafından, görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflarından en az biri aynı olan ve kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesi olanaksız bulunan hallerde hüküm uyuşmazlığının varlığı kabul edilir.'"' hükmü yer almaktadır.

Anılan hükme göre, hüküm uyuşmazlığının varlığı için:

a- Uyuşmazlık yaratan hükümlerin, adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisi tarafından verilmesi,

b- Konu, dava sebebi ve taraflardan en az birinin aynı olması,

c- Her iki kararın da kesinleşmiş olması,

d- Kararlarda davanın esasının hükme bağlanması,

e- Kararlar arasındaki çelişki nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız

bulunması,

Koşullarının birlikte gerçekleşmesi aranmaktadır.

Hüküm uyuşmazlığı bulunduğu ileri sürülen kararların incelenmesinde; ortada, adli ve idari yargı yerlerince verilmiş ve yasa yollarına başvurularak şeklen kesinleşmiş; taraflarından en az birinin (Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü) aynı olduğu kararların bulunduğu ve tüm kararlarda da davanın esasının hükme bağlandığı ve yasa yollarının tüketildiği anlaşılmıştır.

Ancak, anılan Mahkemelerce verilen hükümlerin konu ve dava sebebinin aynı olup olmadığı konusunun ayrıca incelenmesinde fayda bulunmaktadır.

Erzurum 2. İdare Mahkemesindeki dava; idarenin hizmet kusurundan kaynaklanan zararın tazminine ilişkin tam yargı davası niteliğinde olup, Mahkemece davalı idarenin kusurunun bulunduğu sonucuna ulaşılarak maddi ve manevi tazminata karar verilmiştir.

Erzurum 3. Asliye Hukuk Mahkemesindeki dava ise, ameliyatı gerçekleştiren doktorun kişisel kusuruna dayalı rücüen tazminat talebiyle açılmış ve Mahkemece davalı doktorun kusurunun bulunmadığı gerekçesiyle davanın kısmen reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

Bu duruma göre, İdare Mahkemesindeki davanın, hizmet kusuruna; Asliye Hukuk Mahkemesindeki davanın ise kişisel kusura dayalı rücuen tazminat istemlerine ilişkin olması karşısında, İdare Mahkemesi ile Asliye Hukuk Mahkemesi kararları arasında hüküm uyuşmazlığı bulunduğunun kabulü için gerekli olan koşullardan, "konu ve dava sebebinin aynı olması" koşulunun gerçekleşmediği sonucuna varılmıştır.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle, adli ve idari yargı mercileri tarafından esasa ilişkin olarak verilen ve kesinleşen mahkeme kararlarının konulan ve dava sebeplerinin aynı olmaması ve dolayısıyla kararlar arasında çelişki bulunmaması karşısında, hakkın yerine getirilmesini olanaksız kılan bir durum görülmediği için, 2247 sayılı Kanunun 24. maddesinde belirtilen koşulların birlikte gerçekleşmediği düşüncesiyle söz konusu başvurunun reddi gerekmektedir..." yolunda düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 26.11.2018 günlü toplantısında: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın 2247 sayılı Yasa'da öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada başvurunun reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 24. maddesinde (Değişik birinci fıkra: 21.1.1982-2592/7 md.), "1 nci maddede gösterilen yargı mercileri tarafından, görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş, aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflarından en az biri aynı olan ve kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesi olanaksız bulunan hallerde hüküm uyuşmazlığının varlığı kabul edilir.

İlgili kişi veya makam Uyuşmazlık Mahkemesine başvurarak hüküm uyuşmazlığının giderilmesini istiyebilir. Bu halde olumsuz görev uyuşmazlığının çıkarılması ile ilgili 15 ve 16 ncı maddelerdeki usul kuralları uygulanır." denilmiştir.

Buna göre, hüküm uyuşmazlığının varlığı için:

a) Uyuşmazlık yaratan hükümlerin, adli ve idari yargı mercilerinden en az ikisi tarafından verilmesi,

b) Konu, dava sebebi ve taraflardan en az birinin aynı olması,

c) Her iki kararın da kesinleşmiş olması,

d) Kararlarda davanın esasının hükme bağlanması,

e)Kararlar arasındaki çelişki nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması koşullarının birlikte gerçekleşmesi aranmaktadır.

Hüküm uyuşmazlığı bulunduğu ileri sürülen adli ve idari yargı kararlarının incelenmesinden, ortada adli ve idari yargı yerlerince verilmiş ve kesinleşmiş karar bulunduğu anlaşılmaktadır.

Taraflardan en az birinin aynı olması şartının gerçekleşip gerçekleşmediğinin irdelenmesinde, Atatürk Üniversitesi Rektörlüğünün idari yargı yerinde davalı, adli yargı yerinde ise davacı olduğu ve her iki davada da ortak taraf olduğu görülmüştür.

Diğer yandan, konu ve dava sebebinin aynı olup olmadığına gelince; Hüküm uyuşmazlığının giderilmesi talebine konu edilen İdare Mahkemesi kararındaki uyuşmazlığın özü şu şekildedir:

Müvekkillerinden E.U.'ın, 5.10.2004 tarihinde Erzurum İli, İspir İlçesinde geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu davalı Atatürk Üniversitesi Hastanesi'nde uygulanan tedavi süreci sonrasında sakat kaldığı, hasta yakınlarına ameliyat konusunda gerekli bilginin verilmediği, uygulanan cerrahi müdahalenin tıp literatürü ile uyuşmadığı, olayca davalı idarenin hizmet kusuru bulunduğu ileri sürülerek E.U. için bakım gideri olarak 270.000,00-YTL, işgöremezlik tazminatı olarak 160.000,00-YTL olmak üzere toplam 430.000,00-YTL maddi; ayrıca E.U. için 30.000,00-YTL, babası Y.U. için 20.000,00-YTL, annesi N.U. için de 20.000,00-YTL manevi olmak üzere toplam 500.000,00-YTL tazminatın ameliyat tarihi olan 11.10.2004 tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte tazmini istenilmektedir.

Adli yargı yerinde açılan davada ise, Atatürk Üniversitesi Rektörlüğünün istihdam ettiği doktorun hatası yüzünden 403.616,63-TL maddi ve 30.000,00-TL manevi tazminat ödemeye mahkum edildiğini, akabinde davalı vekili tarafından kurumlan aleyhine çıkartılan şimdilik 593.696,98.-TL olan icra ödeme emrinin kurumlarınca gönderildiğini, kusurlu olduğu dosya kapsamından da açıkça anlaşılmakta olan ve dava görülürken davayı ihbar ettikleri ameliyatı gerçekleştiren Dr.Ç.R.K.'na karşı ödeme yapıldıkça rücu davası açmak durumunda olduklarını ileri sürerek fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere 30.000,00-TL tazminat bedelinin davalıdan tahsili ile kurumlarına ödenmesine ve ilgilinin menkul, gayrimenkul, 3.kişilerdeki hak ve alacaklarına teminat alınmaksızın tedbir konulmasına, yargılama giderleri ve vekalet ücretinin davalı tarafa yükletilmesine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Dolayısıyla idari yargı davasının konusu ile adli yargı davasının konusunun birbirinden bağımsız yani idare

mahkemesi dosyasının esasen idarenin yürütmekle görevli olduğu bir hizmetin kuruluşunda, düzenlenişinde veya işleyişindeki nesnel nitelikli bozukluk, aksaklık veya boşluk olarak tanımlanabilen hizmet kusurunun, hizmetin kötü işlemesi, geç işlemesi, hiç işlememesi hallerinde gerçekleşen ve idarenin tazmin yükümlülüğünü doğuran bir dava olduğu; Asliye Hukuk Mahkemesi dosyasının ise, yargı kararı ile tazminle yükümlü tutulan ve tazminatın tamamını ödemiş bulunan Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü tarafından, ödenen tazminatın kusur ve sorumluluğu oranındaki tutarın olayda sorumlu olduğu ileri sürülen doktordan rücuen tahsili isteminden kaynaklanan bir alacak davası olduğu açıktır.

Yukarıda özetlenen mahkeme kararları irdelendiğinde, davalara konu taleplerin doğmasına "hastanede yapılan tedavinin usule uygun olmadığının " sebep olduğu ancak davaların konularının birbirinden bağımsız olduğu ve adli ve idari yargı yerlerince verilmiş olan kararların bilirkişi raporlarına dayandığı ve her bir kararın taraflar bakımından ayrı ve uygulanabilir hukuki sonuçlar doğurduğu anlaşıldığından, Erzurum 2. İdare Mahkemesi ile Erzurum 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin verdiği kararlar arasında hüküm uyuşmazlığının oluşmasında aranan koşulların gerçekleşmediği sonucuna varılmıştır.

Diğer taraftan, davacıları farklı olan kimseler hakkında verilen kararlar arasındaki çelişki nedeniyle "hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması" koşulunun gerçekleşip gerçekleşmediği hususu irdelendiğinde;

2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesi ile, iki ayrı yargı merciinden verilen çelişik kararlar nedeniyle bir kimsenin hakkının yerine getirilmesinin olanaksız bulunması halinde, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce bu çelişkinin giderilmesi yoluyla, o kimse hakkında bir çözüme ulaşılması amaçlanmakta olup, bu suretle verilecek kararın uyuşmazlıkla ilgisi bulunmayan özel ve tüzel kişileri etkilememesi gerekmektedir.

Diğer bir anlatımla "hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması" durumu; davacı yönünden sübjektif bir nitelik taşımakta ve yargı kararı ile kendisine tanınmış bir hakkın yerine getirilmemesi söz konusu iken, davalı idare yönünden, ilamı yerine getirmekle yükümlü olması bakımından objektif bir nitelik taşımakta ve davacıya yargı kararı ile tanınmış olan bir hakkın idarece yerine getirilmesinin olanaksızlığını ifade etmektedir.

Bilindiği üzere, mahkeme kararı, kural olarak, davanın taraflarını bağlar ve bunlar için kesin hüküm sonucunu doğurur. Ancak, verilen karar üçüncü kişileri bağlamaz.

Buna göre, farklı davacıların, birbirlerinden bağımsız olarak iki ayrı yargı kolunda açtıkları davaların konularının aynı olmasından söz edilemeyeceği gibi, iki farklı davacı hakkında verilen iki farklı kararda çelişki bulunduğundan söz etmek de olanaksızdır.

Öte yandan idari yargı yerlerince davanın kabulü yolunda verilen karar ile adli yargı yerince davanın reddi yolunda verilen kararların birbirlerinin uygulanmasına engel teşkil etmediği gözetildiğinde, başvuruda bulunan Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü yönünden hakkın yerine getirilmesinin imkânsızlığından da sözedilemez.

Açıklanan nedenlerle 2247 sayılı Yasanın 24. maddesinde öngörülen "konu ve dava sebebinin aynı olması" ve "hakkın yerine getirilmesinin imkânsız bulunması" koşullarını taşımayan başvurunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç : 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşulları taşımayanBAŞVURUNUN REDDİNE, 26.11.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZERAKSU	SONER	

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Nurdane
AYDIN	TUNÇ	TOPUZ